

גליון ל"ב תשע"ד
שנה ג'

סיפורי צדיקים

יו"ל לע"נ הרה"ח ר' הלל ז"ל בן ר' פינחס נחום המבורגר שיבלט"א

סיפורי חז"ל

וביום השמיני ימול בשר ערלתו
(י"ב ג')

אמרו רבותינו בזמן שמלכות אפרים מנעו את המילה, עמד אליהו הנביא וקנא קנאה גדולה, שנאמר (מלכים א' י"ט - י) "ויאמר קנא קנאתי לה' אלהי צבאות כי עזבו בריתך בני ישראל" וגו'. אמר לו הקדוש ברוך הוא חייך שאין ישראל עושים ברית מילה עד שאתה רואה בעיניך. כיוון שאמר הקדוש ברוך הוא לאלהיו שיהיה נוכח בכל ברית מילה, אמר אליהו להקב"ה: אתה ידעת שאני מקנא לשמך יתברך, הנה אם יהיה בעל הברית בעל עבירה ח"ו לא אוכל לסבול להיות שם, והבטיחו השם יתברך שיכפר לבעל הברית על עוונותיו, והמשיך עוד אליהו ואמר: אפשר יהיה המוהל בעל עבירה חלילה, הבטיחו השם יתברך שיכפר גם לו, המשיך עוד אליהו הנביא ואמר: אפשר יהיו הקהל שם בעלי עבירות ח"ו ולא אוכל לסבול. הבטיחו השם יתברך שיכפר לכל הקהל שיהיה נוכח בברית.

(טעמי המנהגים בשם המדרש)

פרשת השבוע

אדם כי יהיה בעור בשרו שאת או ספחת (י"ג - ב')

מסופר על הרה"ק רבי אברהם מרדכי מגור זיע"א שנודמן פעם לשמחת "שבע ברכות", שאלו אותו המשנה אומרת (נגעים ג' ע"ב) "חתן שנראה בו נגע נותנין לו שבעת ימי המשתה לו ולביתו ולכסותו", והרי הנגעים על חטא הם באים, ומאחר שמוחלים לו לחתן על כל עוונותיו איך באו נגעים עליו? השיב הרבי הלא אי אפשר שיהיה יותר במעלה מיום הכפורים, ויום הכפורים אינו מכפר אלא על עבירות שבין אדם למקום, בעוד שהנגעים באים גם על עבירות שבין אדם לחברו.

וראה הכהן את הנגע (י"ג - ג')

הרה"ק רבי אברהם מרדכי מפניטשוב זיע"א תלמידו של "החווה מלובלין", היה עני מרוד וכל פעם שנסע ללובלין, הייתה אשתו מצווה עליו, שלמען השם לא ישכח לספר לרבי על המצב הנורא שהם שרויים בו, ויבקש ממנו עצה וברכה, אלא שכל פעם נשכח הדבר מלבו, בבואו אל הרבי היה נכנס עמו בשיחה במילי דשמיא ולא היה מוכיר אף במלה אחת את מצבו הקשה. יום אחד נתייבשה אשתו בדעתה כי באו מים עד נפש, ובשעה שעמד רבי אברהם מרדכי לצאת ללובלין קמה ונסעה

עמו. לא הייתה עוד בידו הברירה, ומשכנס אל הרבי ישב לפניו וסיפר לו על המצב שהוא ובני ביתו שרויים בו, שאלו "החווה" מפני מה לא סיפרת לי על כך כל הימים. השיב רבי מרדכי, הייתי סבור שהרבי יודע על כך ברוח הקודש שבו, השיב לו ה"חווה": התורה אומרת לנו "אדם כי יהיה בעור בשרו שאת או ספחת או בהרת וחובא אל הכהן וגו' וראה הכהן את הנגע", אין הוא צריך לומר ולספר לכהן דבר, אלא רק לבוא אליו, והכהן עצמו רואה מהו הנגע, כנגד זה בנגעי בתים נאמר "ובא אשר לו הבית והגיד לכהן לאמר כנגע נראה לי בבית" (ויקרא י"ד ל"ה) כאן בדברים הנוגעים לנעשה בבית, צריך לספר לכהן ואין יוצאים עוד ידי חובה במה שבאים אל הכהן, "והגיד לכהן".

ואיש כי ימרט ראשו טהור הוא
(י"ג - מ')

סיפר הרה"ק רבי יצחק אייזיק מקומרנא זיע"א: מופלג ביראת שמים היה הרה"ק רבי חיים חייקיל מאמדור זיע"א חד מבני היכלא של "המגיד הקדוש ממעזריטש זיע"א, עד כדי כך שכל שערות ראשו נשרו ממנו מרוב פחד השי"ת שאפף אותו, ועליו ועל שכמותו אמר הכתוב "איש כי ימרט ראשו" - מפחד ה' - "טהור הוא" בעל מדרגה הוא.

זמני השבת

זמני יציאת השבת:

ירושלים: 7:33 ת"א: 7:35 ר"ת: 8:11

זמני כניסת השבת:

ירושלים: 6:20 ת"א: 6:35

פרשת תזריע - החודש

הקב"ה יכול לתת וכבר נתן

היה פעם רב חשוב מאד בעיירה קטנה אחת אי שם במזרח אירופה, כדרך רוב בני עיירות הקטנות היו גם יהודי עיירה זאת עניים מרודים, וזה גרם שגם לרב לא היה פרנסה בשפע, לא זו בלבד אלא בושה לספר שלעתים קרובות סבל הוא ומשפחתו חרפת רעב ממש, בני קהילתו הקטנה לא שילמו לו משכורת קבועה משני "טעמים", א' לא היה להם ממה לשלם, ב' הם ידעו כי לרב יש באיזו עיר רחוקה אח עשיר, והיו בטוחים כי הלה תומך באחיו זה שאיתרע מזלו לשמש רב בעיירה כה ענייה.

אולם לאמתו של דבר, לא ביקש ולא קיבל הרב מאחיו אף פעם אפילו פרוטה אחת, ומצבו היה כמעט תמיד דחוק, ולא פעם אחת היה חסר מביתו לחם לפי הטף, במיוחד סבלה מהמצב אשתו הרבנית, שבהכירה את גדלותו של בעלה הרב, ולא רצתה להפריע אותו מלימודו ומעבודת הקודש שלו, סבלה בדומיה עד כמה שיכלה, אולם בסוף פקעה סבלנותה, ניגשה אל בעלה ובדמעות בעיניה, ביקשה אותו שיסע אל אחיו העשיר ויבקש ממנו עזרה מעטה.

הרב שהיה לו ביטחון גדול בהקב"ה, לא רצה לבקש עזרה מאף אחד, אולם עד מתי הוא יכול לעמוד מנגד ולראות את אשתו וילדיו סובלים חרפת רעב, לבסוף בלית ברירה, הוא הכין את עצמו לנסיעה, נטל טלית ותפילין, נפרד לשלום מאשתו וילדיו, והתכוון לצאת לדרך לכיוון העיר בו גר אחיו. אולם טרם ייצא את ביתו, נעצר הרב ליד הדלת, הניח ידו על המזוזה, שקע בהרהורים, ולבסוף חזר על עקבותיו, נכנס הביתה והתיישב ללמוד.

"מה קרה, האם התחרטת ולא תרצה לנסוע?" שאלה הרבנית בחרדה, "ומה יהיה עלינו? מה יהיה עם הילדים?" עיני הרבנית נתמלאו דמעות ואנחותיה קרעו לבבות, אולם הרב הרגיע אותה ואמר: תראי נא איזו שטות היא לצאת לדרך ארוכה כדי לבקש עזרה מאחי, קודם כל מי יודע אם אחי עודנו בחיים, שנית אפילו אם כן, מי יודע אם יש לו ממה לתת לי, ואם יש לו, מי יודע אם הוא מוכן לתת לי, לעומת זאת המשיך הרב ואמר לאשתו, הקב"ה הלא חי לעולמי עולמים, הוא יתברך שמו בוודאי יש לו ממה לתת,

והוא גם יתן לנו. בזאת סיים הרב את ענין הנסיעה, ונשאר בביתו עוסק בתורה ובעבודה.

שוב הגיעו ימי מחסור ורעב לבית הרב, אשתו שוב התאוננה על הקשיים, אך הרב לא איבד את בטחונו הגמור בהשם יתברך ובישועתו הקרובה לבוא. כעבור ימים אחדים נעצרה ליד בית הרב בשעות הערב המאוחרות, כרכרה הדורה ממנה ירד אדם אציל בעל הדרת פנים, הוא נכנס הביתה וביקש לדבר עם הרב ביחידות, לאחר שנכנסו לחדר הפנימי, הציג האורח את עצמו באומרו כי הוא אציל פולני שבא לכאן כדי לקנות שדות וכרמים, יש אצלו סכום כסף גדול, ומאחר שהוא חושש כי עלולים לגנוב ממנו את הכסף, או שהוא עלול לבזבוז בשתיית הוללות, הוא החליט להפקיד את כספו למשמרת בידי אדם מהימן.

לאחר שהתעניין נאמר לו כי אין אדם ישר ומהימן יותר מהרב היהודי של העיירה, ולכן הוא מבקש את הרב לקבל את כספו לפיקדון, באומרו זאת הוציא האורח ארנק כבד מלא מטבעות זהב, והניחו על השולחן. לפני שהלך אמר הפריץ "לרב כי אם הוא לא יחזור כעבור שלושה ימים, יהיה הכסף שלו של הרב ויעשה בו כטוב בעיניו. האורח המוזר הלך כלעומת שבא, והרב הצפין את הארנק בתחתית מגירת שולחנו.

עברו שלושה ימים ועוד פעם שלושה, עברו שבועות וחדשים והפריץ לא בא לקחת את הפיקדון, הרב הסיח דעתו לגמרי מכל הענין, חזר לתלמודו והמחסור בבית נשאר כמו שהיה, כך הגיע חודש ניסן, מספר ימים לפני החג, לאחר שהרבנית כבר ניקתה את כל הבית ורק שולחנו של הרב נותר אחרון, היא קבלה שוב באזני בעלה כי הנה החג מגיע, ואין להם כסף לא למצות, לא לארבע כוסות, ואין צריך לומר על צרכי החג האחרים הנחוצים, הרב שומע את דברי אשתו הרבנית, אך אינו נראה מודאג כלל, הוא לומד בשקידה, שקוע בספריו ובטח בה' שישלח עורתו מקודש, הוא ניסה להרגיע את הרבנית בדברי נועם, חיזק אותה במידת הביטחון, שהקב"ה הון ומטיב לכל, בוודאי לא יעזוב אותנו ויפרנסנו ברווח ועוד יבואו ימים של רווחה.

משל ונמשל

הנחמדים מזהב ומפז רב

משל לשלשה בני אדם שהלכו בספינה דרך הים למדינה רחוקה אשר שם הברדלח ואבן השוהם כדי לעשות מסחר ולקנות משם אבנים טובות ומרגליות, והמנהג היה שהם היו שבים אל ארצם באותה ספינה שבאו בה, וראשי המדינה לא היו מסכימים שהספינה תשהה שם זמן רב אלא רק זמן מסוים, כגון חודש או חודשיים, ולאחר מכן בהגיע הזמן צריכים הסוחרים לחזור למקומם תיכף ומיד. והנה במדינה ההיא היו בתי שעשועים ומקומות שונים שיש שם מיני זמר שונים אשר נפש האדם מתאוה להם. וכאשר יצאו שלושת האנשים מהים ליבשה לשוט במדינה ההיא, ולהתהלך בה כדי לסחור באבנים טובות ומרגליות אשר שם, ראו בדרכם את בתי השעשועים ומיני השמחה, והסתפקו אם ילכו אחר הסחורות או אחר השעשועים, החכם שבהם חשב לעצמו שמכיון שבא בעיקר לקנות סחורה, וצריך הוא לפרנס את בני ביתו, עזב את בתי השמחה והלך רק לעסקו ולסחורתו, הבינוני שבהם הלך פעם לסחורה ופעם לשמחה, והאדם השלישי הלך רק אחר השמחות ואיבד כל זמנו בהם. כשהגיע היום שהספינה צריכה לשוב למקומה, שמעו את שריקת רב החובל, ואז שלשתם מיהרו להגיע לספינה, החכם בא עם שקים מלאים אבנים טובות ומרגליות, ושמח שמחה גדולה בסחורה שהביא עמו, הבינוני גם הביא כמה אבנים טובות ומרגליות, אך הצטער שאיבד חצי מזמנו בשמחות, והשלישי בא ריק לגמרי מבלי כל סחורה, והיה צועק צעקות גדולות ומרות על שכילה כספו וזמנו בהבלים ואין לו במה לפרנס את בני ביתו.

והנמשל אדם בא לעולם הזה לסגל לעצמו תורה ומצוות ומעשים טובים, אשר הם יקרים יותר מאבנים טובות ומרגליות, וכמו שכתוב "הנחמדים מזהב ומפז רב", ובעולם הזה התורה והמצוות הם בזול כי יכול לקנות מרגלית אחת בפרוטה אחת, כגון הנותן פרוטה לעני שקיים בזה מצות צדקה, וכן יכול לקנות מרגליות בחינם כגון לעשות שלום בין אדם לחבירו ובין איש לאשתו, או להוציא דברי תורה מפיו וכיוצא"ב, מה שאין כן בעולם הבא אין לו אפשרות לרכוש תורה ומצוות. ולכן החכם עיניו בראשו שאינו מאבד זמנו להבל ולריק כי יודע שלאחר כלות ימי ישיבת הספינה בארץ, אשר הוא כלות ימי קצו לא יתנו לו אפילו רגע אחד לעשות בו מצוה, אפילו אם ישלם כל הון שבעולם, ולכן מנצל הוא את כל זמנו לרכוש סחורה רוחנית בעולם הזה.

(תורת הפרשה)

הרבנית קיבלה את הדברים בשתיקה, והמשיכה במלאכת הנקיון לקראת חג הפסח, לפתע בעת שהיא ניקתה את אחת המגירות בשולחן הרב, נתקלה ידה בארנק מלא מטבעות זהב בידיים רועדות היא נטלה את הארנק הראתה אותו לרב, ואמרה לו כי הנה אפשר לקחת מכאן מספר מטבעות כדי להכין את החג.

עתה נזכר הרב באורח המזור שביקר אצלו לפני זמן רב, ואמר לאשתו כי אי אפשר בשום פנים לקחת מהארנק זה, וזה לא בא בחשבון כלל, לאחר שהכסף הזה הופקד בידי בתור פיקדון. אולם הרבנית לא נתנה שידחה אותה בקש, היא נזכרה שבעלה סיפר לה על דברי הפריץ שאמר, כי אם לא יבוא לקחת את הכסף תוך שלושה ימים, הרי ששוב לא יבוא והכסף יהיה שייך לרב, ומלבד זאת טענה שאם לא לקחת, אז וודאי שמותר ללוות מספר מטבעות מהארנק כדי שיהיה ממה לעשות את החג כך היא טענה חוזר וטוען, וככל שהחג התקרב יותר ויותר נשמעו טענותיה בתקיפות יתר.

לאחר שהבין שאין לו כל ברירה, ולא רצה לקחת אחריות על עצמו לקחת או ללוות מהכסף, החליט הרב לנסוע ללובלין אל ה"חווה" המפורסם אשר נחשב לאיש קדוש אשר כל רז לא אניס ליה, הוא ישאל את ה"חווה" מה דינו של כסף זה? ומה שהוא יגיד כך ייעשה.

לובלין לא היתה רחוקה מעיירת מולדתו של הרב, והוא קם ונסע, איך שהוא הגיע ללובלין ונכנס אל חדרו של ה"חווה" הקדוש, ועוד לא הספיק לומר לו את מטרת בואו, והצדיק קידם את פניו במאור פנים, ובבת שחוק על שפתיו אמר לו: "הקדוש ברוך הוא חי לעולמי עולמים, הוא יכול לתת, הוא יתן, והוא כבר נתן, זכיתם בכסף זה בדרך כשרה ביותר תשתמשו בו לבריאות ויהיה לכם חג כשר ושמח".

צ'ין אדם לחברו

עצה להימנע מכעס

הרה"ק מוגסטינין זיע"א היה נוהג, שאם קרה והיה לו שום כעס על יהודי מישראל, לא היה פונה אליו באותו היום, אלא היה ממתין עד למחרת ואומר לו: "אתמול היה בלבי הקפדה עליך".

אהבה עם כל המומים והפגמים שבך ובחבריך

הרה"ק רבי לוי יצחק ומבארדיטשוב זיע"א היה אומר: "ואהבת לרעך כמוך", בדוק את עצמך טוב ובוודאי תמצא שיש בך מומים ופגמים לרוב, ואף על פי כן למרות כל זה אתה אוהב את עצמך, כך יש לאהוב גם את רעך, על אף כל המומים והפגמים שאתה מוצא בו, אהבה בלתי מוגבלת.

דין פרוטה כדין מאה

מסופר על הגאון רבי איסר זלמן מלצר זיע"א בעל "אבן האול", שבזמן שכיהן כרבה של העיר סלוצק הלך פעם לתומו ברחוב, ובעוברו על יד בנין ההולך ומוקם כשהוא שקוע ברעיונותיו, נכנס בשגגה לתוך בריכת סיד, נדהם וחלחלה אחזה אותו לא על שטינף את מנעליו ומכנסיו, אלא על שנמצא שחיסר לקבלן הבנין מעט סיד השוה פרוטה, לא הביט על כבודו ומעמדו כרבה הראשי של העיר, ולא עזב את המקום עד שנמצא הקבלן ופיצה אותו על הנזק וביקש מחילתו.

אהבת ישראל אמיתית

מסופר על רבה של ירושלים

עיה"ק, הגאון רבי יוסף חיים זאנענפעלד זיע"א, שכאשר שמע שאחד ממקורביו קילל את אחד האפיקורסים המפורסמים ביותר בירושלים הגיב ואמר: אני לא נוהג ככה, הקב"ה מלא רחמים והוא יכול לרחם גם על רשעים כאלו, אין עיני צרה אם פלוני ירוחם מהשי"ת, וגם יזכה לחיי עולם הבא, כאן בעולם הזה אנו מחויבים להתנגד להם כי הרי הם מזיקים ומקלקלים את הסביבה, מה שאין כן כאשר יעברו לעולם הבא. ולבסוף הפטיר ואמר: וכלום אתה חושב שאין כל צד טוב ברשע פלוני? אין הקדוש ברוך הוא מקפח שכר כל בריה ואפילו שכר שיחה נאה, ואין עבירה מכבה מצוה, וזכות אינה בטלה אפילו באלפי אלפים חובות.

חסידה לעצמה בלבד

סיפרו להרה"ק ה"אמרי אמת" מגור זיע"א כי יש חסידים שנוהגים לתמוך רק בעניים מאנשי שלומם בלבד, ומונעים את עזרתם מנוקקים אחרים. הגיב על כך הרבי ואמר: מצינו בתורה "ואת החסידה למינה" ואמרו חז"ל (מסכת חולין דף ס"ג ב') למדו נקרא שמה חסידה שעושה חסידות עם חברותיה, ופירש רש"י במוזנות. נשאלת השאלה, אם עוף זה נוהג במידת החסד מדוע הוא נמנה בין העופות הטמאים? והתירוץ הוא: עשיית חסד "עם חברותיה" בלבד היא מידה לא ראויה, חסד יש לעשות עם כל אחד בלי שום אפליה.

הילולא דצדקיא

שבת קודש כ"ז אדר הגאון רבי ישעי' שור אב"ד יאס ב"ר משה (כליל תפארת - תרל"ט)

הגאון רבי יוסף שאול נאטאנואהן ב"ר אריה לייביש (שואל ומשיב - תרל"ה)

יום ראשון כ"ח אדר הגאון רבי שמואל הלוי קעלין ב"ר נתן נטע (מחצית השקל - תקס"ז)

יום שני כ"ט אדר הרה"ק רבי שלמה הכהן מראדומסק ב"ר דוב צבי (תפארת שלמה - תרכ"ז)

יום שלישי א' ניסן נדב ואביהוא בני אהרן (ב"א תמ"ט)

הרה"ק רבי אלימלך מגראדויסק ב"ר חיים מאיר יחיאל (אמרי אלימלך - תרנ"ב)

יום רביעי ב' ניסן הרה"ק רבי שלום דוב בער מליואבאוויטש ב"ר שמואל (תר"פ)

הרה"ק רבי יעקב יוסף ב"ר דוד מסקוורא (תשכ"ח)

יום חמישי ג' ניסן הגה"ק רבי אפרים בן הגאון חכם צבי (תקל"ב)

הרה"ק רבי בנימין זאב מזבאריו ב"ר יחיאל מיכל מזולאטשוב (תקפ"ב)

הרה"ק רבי אליעזר ירוחם מראדישיץ ב"ר ישראל יצחק (חתן ה"ד"ח מצאנו - תרנ"ב)

יום שישי ד' ניסן הרה"ק רבי אהרן שמואל ב"ר נפתלי הירץ הכהן מסטעפין (תלמיד המגיד - תקע"ד)

הרה"ק רבי יוחנן מראחמיסטריווקע ב"ר מרדכי מטשרנוביל (תרנ"ה)

פרפראות

הרה"ק רבי מרדכי מטשענוביל זיע"א קרא שם שבעת בניו הצדיקים על שם השבעה רועים, וכשנולד הרה"ק רבי יוחנן מראחמיסטריווקא זיע"א (יומא דהילולא ד' ניסן) רצה אביו ליתן לו השם יוסף, והתנא רבי יוחנן בן זכאי נתגלה לרבי מרדכי וביקש ממנו ליתן שם בנו הנולד לו על שמו, ואכן נתן לו השם יוחנן. פעם אמרו לרבי יוחנן כי אביו אמר עליו שיש לו הנשמה של רבי יוחנן בן זכאי, ענה, בוודאי, בוודאי, יוחנן זה שמי וגם אני בן זכאי, אם כן אני כרבי יוחנן בן זכאי.

קרית קרעטשניף רחובות

טל': 052-7144471 מייל: sipureitzadikim@gmail.com

בחסות "דודי קאר"
הסוכן החרדי שלך להשכרת רכב
מכל החברות 052-7655-222

מברכים חודש ניסן
המולד אור ליום ב' שעה 3:54 9 חלקים
ראש חודש יהיה ביום שלישי הבעל"ט